

26-01-2020 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΙΕ' ΚΥΡ. ΛΟΥΚΑ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥC

26-01-2020 Ἐσπερινός ΙΕ' Κυρ. Λουκά.

† Ξενοφῶντος ὁσίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ († σ' αἱ.)

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἔχος Βαρύς.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

‘Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

”Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

’Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

’Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

”Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

‘Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

’Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

‘Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὑφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἵλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἀς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Ϲκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἄὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,
ὅν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς
συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ
σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἔπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς.

"Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας
εὑφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Οἱ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ
καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ
Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Ηδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ
εὑφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο οὐλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν

μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὸν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ύψησθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

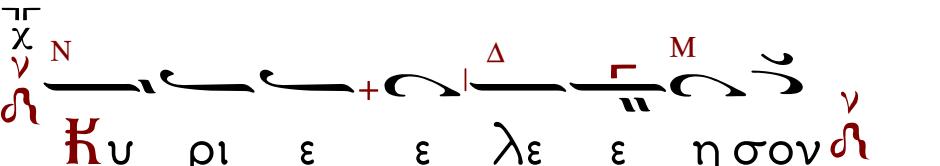
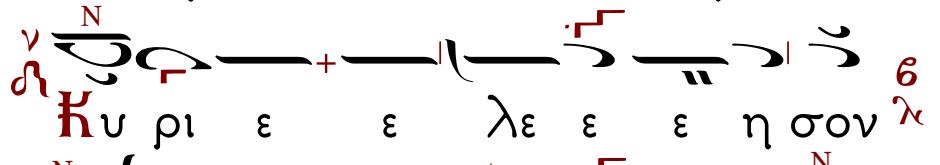
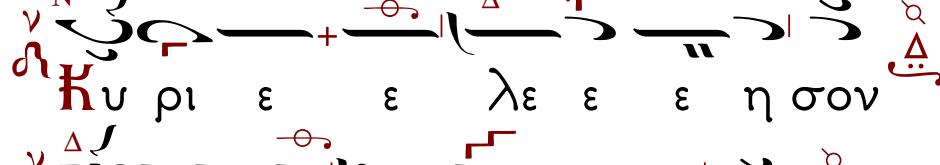
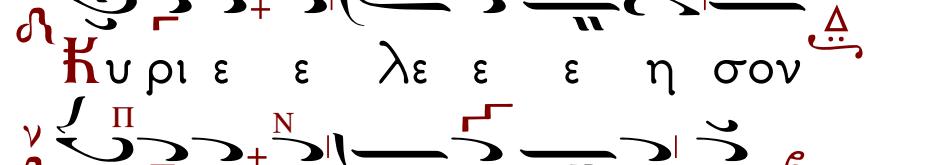
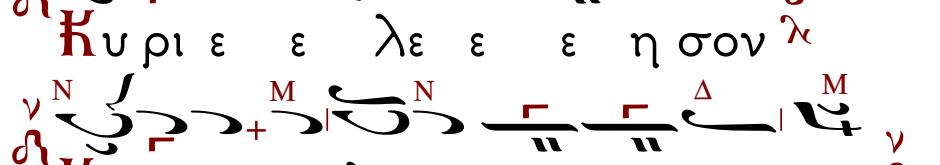
ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: “Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ
Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

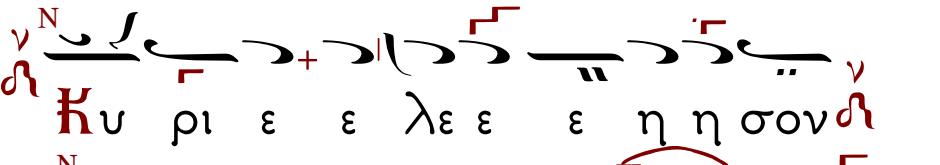
ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

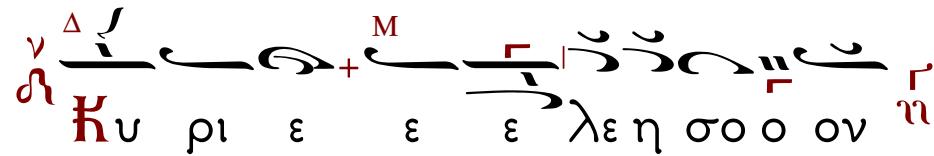
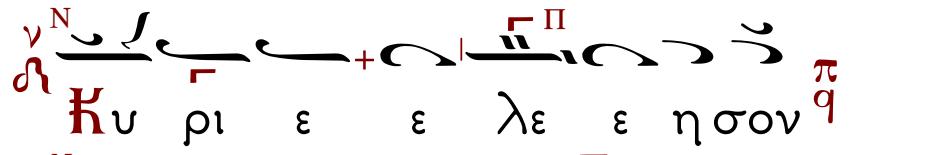
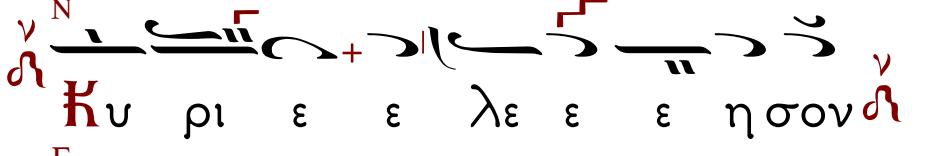
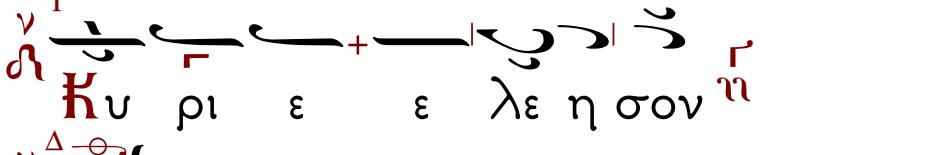
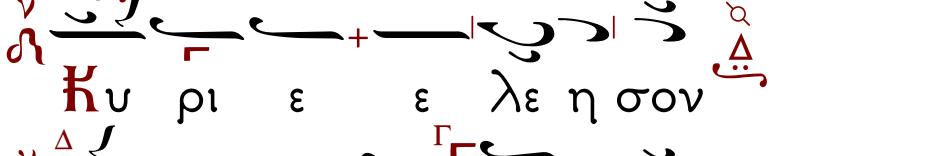
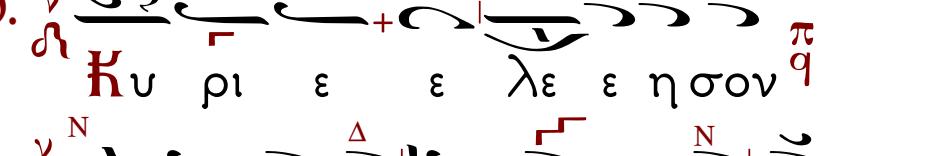
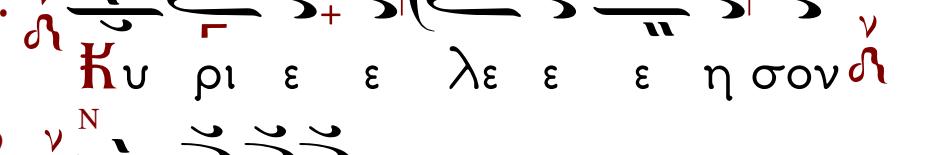
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ὕχος πᾶν ὁ

1. ἡ ρι ε ε λε ε η σον
2. ἡ ρι ε ε λε ε ε η σον
3. ἡ ρι ε ε λε ε ε η σον
4. ἡ ρι ε ε λε ε ε η σον
5. ἡ ρι ε ε λε ε ε η σον
6. ἡ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1. ἡ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2. ἡ ρι ε ε ε ε λε ε ε η η σον
3. ἡ ρι ε ε λε η η σον

4. **κύριε ελέη σόσον** **τι**
5. **κύριε ελέη ησον** **πι**
6. **κύριε ελέη ελέη ελέη ησον** **τι**
7. **κύριε ελέη λέη ησον** **τι**
8. **κύριε ελέη λέη ησον** **Δι**
9. **κύριε ελέη λέη ησον** **τι**
10. **κύριε ελέη λέη ελέη ησον** **πι**
11. **κύριε ελέη ελέη ελέη ησον** **τι**
12. **κύριε κύριε** **τι**

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπιχηρὰ ἡ.
Ψαλμὸς ρυμ' (140)

Ὕποκριτής Βαρύς ἡ Γα

καὶ Κυρίῳ ε ε κε ε κρα ξα προος
 σε ε ε ει σα κουου σο ο ο οον μουου
 ει σα κουσοον μου Κυρί ε ε Κυρί ε
 ε κε κρα ξα προσ σε ε ει σα κουσο ο οον
 μουου προ ο σχεστη φω νη η η η της δε
 η σε ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι
 με προσ σε ε ει σα κουσον μουου Κυρί ε

ε

κατευθυν θη τω η η προο σε χη η

η η η η μου ως θυ μι ι α αμα ε νω
 πι ο ο ονσου ^N_π ε παρσις των χει ει ρω ω
 ων μου ου ^π_q θυ σι ι α ε ε σπε ρι ι νη ει
 σα κουσον μου ου ^χ_κ θυ ρι ι ε ^π_π

^N_π Θου ^χ_κ ρι ε φυ λα κην τω στο μα
 τι ι μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα
 χει λη μου ^π_π

^N_π Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις
 λο γους πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε
 σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι ι αις ^M_π
^N_π Κυν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε ε νοις

Π την α νο μι ι αν π και ου μη συν δυ α α
 σω με τατων ε κλεκτων αυτων η
 η Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και
 ε λεγ ξει με δι ε λαι ον δε αμαρτω λου δ μη
 λιπανα τω την κε φα λη ην μου η
 η Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
 ταις ευ δο κι ι αις αυτων δι κα τε πο θη
 σαν ε χο μενα πετρας οι κρι ται αυτων η
 η ι κου σον ται τα ρη μα τα αμου ο τι
 η δυν θη σαν π ω σει παχος γης ερ ρα γη
 ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των παρατον ^M A α δην ^R
των παρατον A α δην ^R

^N ^R O τι προς σε Κυρι ε Κυρι ε οι οφθαλ
μοι μου ^Δ ε πι σοι ηλπισα μη η αντα νε λης
την ψυχη ην μου ^R

^P ^R Φυλα ζο ον με α πο πα γι ι ι δος
ης συ νε στη σαν το ο μοι ^π και α πο σκαν
δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο
μι ι αν ^R

^R ^N Πεσουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των
οι α μαρτω λοι κα τα μονας ει μι ε γω ε
ως αν πα ρε ελ θω ^R

Γ
 ή Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα
 ζα φω νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε
 Μ
 η η θην ι
 Γ Ν
 ή Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η
 σι ι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ
 του απαγ γε λω ι
 Γ Ν
 ή Εν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ
 μα μου και συ ε γνως τας τριβους μου ι
 Γ Ν
 ή Εν ο δω ταυτη η ε πο ρευ ο ο
 μην ε κρυψαν πα γι δαμοι ι
 Γ Ν
 ή Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α α και

ε πε βλε ε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων

μετα

Γ
η Ἰ πω λε το φυ γη απ ε μου Δ και
—^ρ ουκ εστιν ο εκ ζη τωων την ψυχη ην μου Γ
η

Ἐκείνη εκράξα προς σένα Κυρίει ειπα

συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη

$$\frac{M}{\zeta \omega} - \frac{\Gamma}{\omega \nu} + \frac{\Gamma}{\tau \omega \nu} = \frac{\Gamma}{\alpha}$$

Γ Προσχει προς την δε η σι ιν μου ο ο τι

ε τα πει νω^Mτην σφο^o ο δραⁿ

„**π**υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με πρότι ε κορται ω θησαυ περ ε

με **χ**
η Ε **ξα** γα γε εκ φυ λα κης την ψυ
 χην μου **δι** του ε **ξο** μο λο γη σα σθε ε τω
 ο νο μα τι ι σου **χ**
η **δευτε** α γαλ λι α σω ω με θα τω
 Κυ ρι ι ω **δι** τω συντριψαν τι θα να του το
 κρα α τος και φω τι σαν τι αν θρω ω πων το
 γε ε νος **η** με τα των α σω μα α των
 κραυ γα **ζον** τες Δη μι ουρ γε και Σω τηρ η
 μων δο ο **ξα** α σοι **χ**
η Ε με υ πο με νου σι δι και οι **δι**

Γ
η

ε ως ου ανταποδω ως μοι

N

Γ Σταυ ρον υ πε μει νας Σω τηρ και τα
φη ην δι η μας Δ θανατω δε ως Θε ος θανατον
ε νε κρω σας Γ δι ο προ σκυ νου ου μεν
την τρι η με ρο ον σου α να στα σιν Ku
ρι ε δο ο ξα α σοι

Γ
η

Γ Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Ku
ρι ε Δ Ku ρι ε ει σα α κου σον της φω

M
Γ
η

νη ης μου

Γ
η

Γ Α πο στο λοι ι δο ον τες την ε ε
γερ σιν του Δη μι ουρ γου Δ ε θαυ μασαν βο

ω αν τες την αι νε σιν την αγ γε λι κην αυ τη
 η δο ζα της Εκ κλη σι ι ας ι ου τος ο
 πλου ου ου τος της βα σι λει ει ας π ο πα
 θων δι η μας Κυ ρι ε δο ο ζα α σοι

χ Μ ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε
 χον τα δεις την φω νη ην της δε η σε ω ως
 μου

ν Καν συ νε λη φθης Χρι στευ πο α νο ο
 μων αν δρων δι αλ λα συ μου ει Θε ος και ουκ αι
 σχυ νο μαι ε μα στι ι χθης τον νω τον ουκ αρ
 νου ου μαι ι σταυ ρω προ ση λω θης και ου

κρυ υ πτω^π^q εις την ε γερ σιν σου καυ
 χω ω μαι^π ο γαρ θα να τος σου ζω η
 η μου^π^q παν το δυ να με και φι λαν θρω πε
 Ku ρι ε δο ο ζα α σοι
 αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Ku ρι ε Ku ρι ε^π τις υ πο στη
 σε ται^π ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε
 στιν^π

θα βι τι κην προ φη τει αν εκ πλη ρων
 Χριστος με γα λει ο τη η τα εν Σι ων την οι
 κει αν μα θη ται αις εξ ε κα λυ ψεν^π αι νε

τον δει κνυ υς ε αυ τον και δο ζα ζο με
 νον α ει ει συν Πα τρι ι τε και Πνευ μα τι Α
 γι ι ω προ τε ρον μεν α σαρ κον ως
 Λο ο γον υ υ στε ρον δε δι η μας σε σαρ κω
 με ε νον υ και νε κρω θεν τα ως αν θρω
 πον και α να σταν τα κατ ε ζου σι αν ως

φι λα ανθρω πον
 χ ^M υ ^N ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν
 η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^Δ ηλ πισεν
 η ψυ χη η μου ε πι τον Κυ ρι ον

Γ Κατηλθες εν τω Α α δη Χριστεως η
 Μ βουλη η θης ε σκυ λευσας τον θα να τον
 ως Θε ος και Δε σπο της και α νε εστης
 Π τρι η με ρος συ να να στη σας τον Α δαμ εκ
 των του Α δου δε σμων και της φθο ρας κραυ γα
 Ζον τα και λε γον τα δο ξα τη α να στασει
 σου μο νε φι λα αν θρωω πε
 ι πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
 κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ
 πι σα τω Ισρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
 Εν τα φω κα τε τε θης ως ο υ πνων

26-01-2020 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΙΕ' ΚΥΡ. ΔΟΥΚΑ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

Γ Π
Κυ ρι ε γ και α νε στης τρι η με ρος ως
Ν δυ να τος εν ι σχυ υ ι Δ συν α να στη
σας τον Α δαμ εκ της φθο ρας του θα να του ως
παν το δυ υ να α μος Γ
γ

Σπιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἅγιος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Στίχ. Ὁτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ, λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Λάμπων, ἀξιώμασι ψυχῆς, ἔλεημοσύνῃ καὶ πίστει σαυτὸν ἐλάμπρυνας, χαίρων γὰρ ἐσκόρπισας, τὸν πλοῦτον πένησιν, εἰς αἰῶνας δὲ μένει σου, ἡ δικαιοσύνη, φῶς σοι ἀνατέλλουσα Πάτερ ἀνέσπερον, ἔνθα, τοὺς ὁσίους σου Παῖδας, ὅψει καὶ τὴν τούτους τεκοῦσαν, Πόλιν τὴν οὐράνιον οἰκήσαντας.

Στίχ. **Λ**ινεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Δόξαν, παριδόντες τὴν φθαρτήν, δόξης τῆς ἀφθάρτου καὶ θείας κατηξιώθητε· πᾶσαν γὰρ πατήσαντες, βίου τερπνότητα, τὸν τῷ ὄντι τερπνότατον, Χριστὸν θεοφόροι, ἄγαν ἐποθήσατε, τὸν ὑμᾶς σώσαντα, κόσμου τρικυμίας καὶ ζάλης, καὶ τῷ γαληνῷ καὶ φωσφόρῳ, βίῳ καθορμίσαντα Πανόλβιοι.

Στίχ. Ὁτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πάθη, θανατώσαντες σαρκός, τοὺς τῆς ἀπαθείας χιτῶνας περιεβάλεσθε, βίου καθαρότητι, τούτους ὑφάναντες, πολιτείαν δὲ ἴσαγγελον, ἐν σώματι ὅντες, ἔτι καρτερόφρονες ἐπιδεικνύμενοι, δόξης ἡξιώθητε πάντες, τῆς Ἀγγελικῆς ἐν ὑψίστοις, θείας ἀπολαύοντες λαμπρότητος.

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Γ ρ ξ α πατριι ι ι ι και γι υι ω και
Α γι ι ω ω ω πνευ μα α α τι
και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω ω ω νων α α μην
Μη τηρ μεν ε γνω ω ω σθης υ πε ερ
φυσι ιν Θε ε ο το ο ο κε ε μει νας δε
Πα αρ θε ε ε νο ος υ περ λο ο ο ο γο
ον και εν νοι α αν και το θαυ μα του το κου
ου σου ερ μη νευ σαι γλω ω ω σσα ου ου δυ υ
υ να α α ται πα ρα δο ξου γαρ ου ου

ου ου σης της συλλη^Γ η η ψε ως Α α α
 γνη^Γ η α κα τα λη πτο ος ε ε ε στιν ο
 τρο πος τη ης κυ η σε ω ως^υ ο που γαρ βου
 ου λε ται Θε ε ος νι κα α α α ται αι
 φυ υ σε ε ως τα α α ξις^υ δι ο σε^Ν
 πα αν τες Μη τε ε ε ε ρα του Θε ου ου
 γι ι ι νω ω σκο ο ον τες δε ο με θα
 σου ου εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε ε ε
 του ου σω θη^M η ναι τας ψυ χα α α α ας
 η η μω ω ω ων^υ

Εἰσοδίας, Φῶς ἵλαρὸν.

Ὕχος πά Δι

Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου α γι ου μα κα ρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ
 υ υ σιν ε δον τε ες φως ε σπε ρι
 νον ε υ μνου ου μεν Πα τε ε ρα γι ο ον
 και α α γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον α
 ξι ο ο ον σε εν πα α σι και ροις υ
 μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις γι

26-01-2020 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΙΕ' ΚΥΡ. ΔΟΥΚΑ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

ε ε Θε ε ε ου ου ^B ζω η ηη η η η η ην
ο ο δι ι δου ους ⁶ δι ο ο ο ο ο ο κο
οσμος ^{z'} σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ^A

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ. ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἄχος Δι

Ἄ Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ υσα το

Στίχ. Ἐ νε δυ σα το ο Κυ ρι ος

δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

Ἄ Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ υσα το

Στίχ. Ἐ Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι

κου με νην η τις ου σα λευ θη σε ται

Ἄ Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ

πρε πει αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἀπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἀπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Καταξίωσον,** Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἄμην. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φωτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὅμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ο Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἔλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἔλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Сοὶ Κύριε.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: **Ἀ**μήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Сοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἵ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: **Ἄ**μήν.

Σαββάτῳ Ἐσπέρας. Ἀπόσπιχα.

Ἔχος ὦ Γα

Γ
χ
ν
Α νε στης εκ του τα φου Σω τηρ του
Μ
Γ
ν
κο ο σμου ν και συ νη γει ρας τους αν θρω
πιους συν τη σαρ κι σου Κυ ρι ε δο ο ζα α
σοι
ν

Γ
χ
ν
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυσα το ν ε νε δυ σα
το ο Κυ ρι ος δυ να μιν δι και πε ρι
ε ζω σα το
Γ
ν

Γ
ν
Τ ον α να σταν τα εκ νε κρων και φω
τι σαν τα πα αν τα δευ τε προ σκυ νη σω μεν
ν

π

εκ της του Αδου γαρ τυ ραν νι ιδος η μας η
 λευ θε ρωσε ^π_q δι α της αυ του τρι η με
 ρου ε γερ σε ως ζωην η μινδωρη σα με νος
 και το με γα ε ε λε ε ος

τη

και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου
 με νην ^Δ_δ η τις ου ου σα λευ θη σε ται

τη

Υ πο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε
 θα να τον ε ^π σκυ λευ σας ^{τη} και τρι η με ρος
 α να στας η μας συ να νε στη σας ^π_q δο ξαζον
 τας την σην παν το δυ να μον ε γερ σιν Κυ
 ρι ε φι λα ανθρωω πε

τη

^M ρωτε τον πατέρα
ν Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα

^N Κυ ρι ε δεις μα κροτηταη με ρων
Γ ^N

ν Φο βε ρος ω φηης Κυ ρι ε εν τα φω
κει με νος ως ο υ πνων α να στας δε τρι η
Γ

με ρος ως δυ να τος τον Α δα αμ συ να νε
στη σας κραυ γαζον τα δο ξα τη α να στα σει

σου μο νε φι λα ανθρωω πε
ν

ν ^N Δο ξα Πατρι ι και Υι ω και Α γι ω
Γ

Πνευματι
ν

ν ^N Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α μην
Γ

πο τηνσην Δε σποινα σκε ε πηνδι
παντες οι γη γε νεις προσπε φευ γο ο ο τες δι
βο ωμενενσοι Θε ο το κε η ελ πις η μων
ρυσαιη μας εξ α με ε τρων πταισμα α των
και σωσοντας ψυχας η μωωω ων

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ δῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο Ἀναγνώστης: Ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ὀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,**
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν,
ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὅ ιερεὺς:

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ
ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος ω Γα

ρ
 Κα τε ε λυ σας τω Σταυ ρω ω σου
 τον θα να τον η νε ωξας τω λη στη τον πα
 ρα δει σον των Μυ ρο φο ρων τον θρη νον με
 τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ τειν
 ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε
 ο Θε ος Δι πα ρε χων τω κο σμω το με γα
 ε ε λε ε ος
 Δο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι
 ω Πνευμα τι
 Και νυν και α ει και εις τους αι ω

Θεοτοκίου.

νας των αι ω νων α μην

Ἄστρος της η μω ων α να στα σε ως θη
 σαυ ρισμαδίτους ε πι σοι πε ποι θο ο τας
 πα νυμ νη τε εκ λακ κου και βυ θου πται
 σματωνα να γα γε συ γαρ τους υ πευ θυ νους
 τη α μαρ τι α δι ε σω σας τε κου ου σα την
 σω τη ρι ι αν η προ το κου Παρ θενος
 και εν το κω Παρ θε νος και με τα το κον
 παλιν ου ου σα Παρ θε ε νο ο ος

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

ΧΟΡΟΣ: Εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Άναγνώστης: Λαμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Λαμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο Άναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Άναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἀγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ

Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι’ εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο Χορός: **Ἀ**μήν.

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἐγίνε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἅγίου Γεωργίου Κουλουρας Βέροιας.